

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **M. P.**, nar. X., bytom S., *zast. JUDr. I. K., advokátom so sídlom F.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo PZ v Nitre**, so sídlom Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-120/DI-SK-2009 zo dňa 25.11.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/33/2009-80 zo dňa 16.2.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/33/2009-80 zo dňa 16. februára 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-120/DI-SK-2009 zo dňa 25.11.2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 66,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRP-120/DI-SK-2009 zo dňa 25.11.2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Nitre, Okresného dopravného inšpektorátu v Zlatých Moravciach pod č. ORP-152/DI-ZN-SK-09/ŠP zo dňa 14.9.2009.

Preskúmaním veci súd dospel k záveru, že konajúce správne orgány postupovali vo veci v súlade so zákonom. Stav veci bol náležite a riadne zistený a tento je dostatočným podkladom pre nespochybniteľný záver o tom, že priestupok spáchaný bol. Tento spáchal žalobca spôsobom, ako je v rozhodnutiach uvedené. Skutočnosť, že sa žalobca odmietol podrobiť dychovej skúške, ako i odberu krvi, je preukázaná úradným záznamom nstrm. M. G. a strm. P. Š., ktorý predpísaný úradný záznam podpísali. Znalecké dokazovanie podľa názoru súdu nebolo nutné, pretože rozhodujúce bolo odmietnutie podrobiť sa dychovej skúške, a nie zistenie množstva hladiny použitého alkoholu. Ďalej prvostupňový súd poukázal na ustanovenie § 69 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore, keď je tento, podľa názoru súdu, oprávnený ak je to potrebné na plnenie úloh vyhotovovať, resp. v tomto prípade použiť služobnú kameru na zadokumentovanie zistených priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako nedôvodnú zamietol, pretože nezistil žiadny zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia žalovaného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V odvolaní poukázal na to, že rozhodnutie prvostupňového súdu nepovažuje za zákonné, nakoľko správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav a v postupe správneho orgánu pred vydaním napadnutého rozhodnutia sú vady, ktoré mali vplyv na jeho zákonnosť.

Žalobca má za to, že vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázané, že dňa 22.1.2009 v čase okolo 23:00 hod. viedol osobné motorové

vozidlo. V čase, keď k nemu pristúpili príslušníci polície, sa od vozidla nachádzal 15 – 20 m, tvrdil, že vozidlo nešoféroval a z toho dôvodu im odmietol odovzdať aj doklady. Vozidlo nešoféroval z toho dôvodu, že v značnej miere požil alkoholické nápoje a vzhľadom na svoj stav nebol schopný šoférovať. Vozidlo šoféroval svedok J. K. Ďalej zostáva nezodpovedanou otázkou, či vzhľadom na požité množstvo alkoholu bol schopný a spôsobilý riadiť motorové vozidlo spôsobom, ako popisujú vypočutí príslušníci polície. V tomto smere správny orgán nevykonal žiadne dokazovanie a výpoveď svedka K. vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť vyhodnotil ako nevierohodnú, pričom ustálil, že vozidlo riadil sám žalobca.

Žalobca tak ako v predchádzajúcich konaniach opätovne poukázal na obsah úradných záznamov svedkov G. a Š., z ktorých vyplýva, že sa jedná o jeden a ten istý úradný záznam, nakoľko v úvode oboch je uvedené, že sú napísané M. G., čo považuje za vážne pochybenie zo strany príslušníkov polície.

Z predloženého spisu žalovaným je zrejmé, že prvostupňový správny orgán, napriek prerušeniu konania dňa 22.4.2009, vykonával úkony len vlastnými silami a prostriedkami, pričom konanie môže byť prerušené v takom prípade, ak je potrebné vykonávať došetrenie napr. iným orgánom. Má za to, že v prejednávanej veci nebol dôvod na prerušenie konania a v prípade vykonávania úkonov mal byť o nich vyrozumieť.

Takisto sa žalobca nestotožňuje s názorom vysloveným v napadnutom rozsudku, že policajný zbor je oprávnený, ak je to potrebné na plnenie úloh, použiť služobnú kameru na zdokumentovanie zistených priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Videokamera bola použitá bez jeho súhlasu, ako aj zvukový záznam, v dôsledku čoho má za to, že takýmto postupom došlo zo strany príslušníkov polície k porušeniu zákona o ochrane súkromia neoprávneným použitím informačno technických prostriedkov.

Na záver odvolania žalobca poukázal aj na ďalšie námietky, ktoré boli uvedené v žalobe, pričom súd prvého stupňa ich považoval za nedôvodné.

Na základe vyššie uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby Najvyšší súd SR zmenil rozsudok prvého stupňa tak, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva v Nitre zruší a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie a zaviazá žalovaného na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c OSP v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 OSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c v spojení s § 212 a nasl.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a jednomyseľne dospel k záveru, že podanému odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Nitre, ktorý zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu ako aj administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 22.1.2009 o 23:10 hod. pri vykonávaní hliadkovej služby a kontroly mal byť žalobca zastavovaný hliadkou na motorovom vozidle VW Passat ŠPZ ZM-555AJ, pričom mal byť vyzvaný na vykonanie dychovej skúšky, ktorú odmietol, ako následne odmietol aj odber krvi. Žalobca sa mal správať arogantne, vulgárne a vyhrážať sa. Navyše sa priznal, že viedol motorové vozidlo a že je pod vplyvom alkoholu, dôkazom čoho je pripojený zvukový záznam. Túto výpoveď potvrdili v zázname o podaní vysvetlenia nstrm. M. G. a strm. P. Š. Žalobca ďalej pri zastavovaní vozidla nemal rešpektovať dopravné značenie B2 – zákaz vjazdu všetkých vozidiel a nepredložil osvedčenie o evidencii vozidla.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 33 ods. 1 Správneho poriadku, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

V žalobe na preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia žalobca namietal okolnosť, že advokát žalobcu nebol v správnom konaní upovedomený o výsluchu svedka K., čím mu bolo znemožnené klásť mu otázku. Prvostupňový súd sa s týmto žalobným dôvodom v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal a nezaujal k nemu žiadne stanovisko.

Žalovaný správny orgán k vyššie uvedenej námietke vo svojom rozhodnutí uviedol, že „svedkov žiadal na ústnom pojednávaní dňa 22.4.2009 dopočuť právny zástupca obvineného, avšak nepožiadali byť pri ich výsluchu. Záznamy o podaní vysvetlenia svedkov boli účastníkovi konania a právnenému zástupcovi predložené na ústnom pojednávaní dňa 14.9.2009, kde uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie, nežiadali o doplnenie, ale ani nepožadovali opätovné predvolanie, aby mohli klásť svedkom otázku.“

V ustanovení § 33 ods. 1 Správneho poriadku vyplývajúcom zo zásady materiálnej pravdy sú premietnuté dôsledky zásady úzkej súčinnosti právnych orgánov s účastníkmi konania, pričom zásada aktívnej účasti účastníkov konania predstavuje vo svojej podstate formu obojstrannej spolupráce medzi správnym orgánom a účastníkom konania. Zároveň v tomto ustanovení dochádza k formulovaniu dôležitých procesných práv účastníkov správneho konania mimo iného aj byť prítomný pri vykonávaní dôležitých dôkazov a klásť otázku svedkom pri ústnom pojednávaní. Procesné právo účastníka klásť svedkom otázku závisí od toho, či správny orgán takýto dôkaz použije alebo nie. Ak však takýto dôkaz použije, toto právo nemôže účastníkovi odňať.

S argumentami správneho orgánu, prečo nepredvolal na výsluch svedka žalobcu alebo jeho právneho zástupcu sa odvolací súd nemôže stotožniť. Právny zástupca nemusí žiadať byť predvolaný k výsluchu svedka, je to jeho právo stanovené zákonom a povinnosťou správneho orgánu je ho upovedomiť o predmetnom úkone tak, aby sa ho mohol zúčastniť. Pri takomto pochybení je irelevantné, že právny zástupca, ani žalobca pri ďalších úkonoch nepožiadali o opakovaný výsluch svedka, podstatné je, že došlo k porušeniu procesných práv účastníka správneho konania. V danom prípade sa jednalo o kľúčového svedka, ktorý tvrdil, že žalobca neriadil motorové vozidlo, ale riadil ho on sám. Správny orgán hodnotil túto výpoveď ako

účelová, avšak napriek tomu sa nemožnosť žalobcu alebo jeho právneho zástupcu pri takomto výsluchu zúčastniť javí ako vážny zásah do procesných práv žalobcu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta 1 OSP rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Napriek uvedenému procesnému postupu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu, neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že krajský súd sa opätovne v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite nevyporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v samotnej žalobe o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za konanie na prvom stupni a konanie na odvolacom súde. Naproti tomu v zmysle § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 2 OSP súd nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko tieto neboli vyčíslené v lehote stanovenej v § 151 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková